

Sygn. akt III CSK 215/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku R. S.
przy uczestnictwie B. P.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 marca 2014 r. Sąd Okręgowy w T. oddalił apelację uczestniczki postępowania od postanowienia Sądu pierwszej instancji ustanawiającego służebność drogi koniecznej na nieruchomości uczestniczki na rzecz nieruchomości wnioskodawczyni, według wariantu nr I określonego na szkicu sytuacyjnym opisanym bliżej w postanowieniu.

W skardze kasacyjnej opartej na obu podstawach, uczestniczka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na niewłaściwą praktykę orzekania w zakresie art. 145 k.c. w oparciu o symulacje komputerowe przedstawiające stan tylko wirtualny, a nie rzeczywisty, bezkrytyczne przyjmowanie oświadczenia o planie budowy „Domu [...]”, bez rozważenia możliwości realizacji tego planu, pomijanie skutków akcji uwłaszczeniowej w zakresie własności bądź władania drogami gminnymi i zwalnianie Gminy z obowiązku utrzymywania tych dróg w należytym stanie, nadmierny liberalizm w interesie wnioskodawcy o drogę konieczną i wybór wariantu drogi koniecznej najbardziej niekorzystnego dla nieruchomości obciążonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy (porównaj między innymi postanowienie z dnia 13 czerwca 2008 r. III CSK 104/08, nie publ. Lex nr 424365), uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu przewidzianej w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego, polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego wymagania nie jest przedstawienie dowolnych argumentów, uzasadniających przyjęcie skargi do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie skarżącego. Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i zawierać odpowiedni wywód jurydyczny wykazujący, że w sprawie występuje jedna z tych przesłanek.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania nie spełnia powyższych wymagań bowiem nie tylko nie wskazuje którejkolwiek z przesłanek przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., jako podstawy wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ale w ogóle nie nawiązuje do tych przesłanek. Stanowi powtórzenie zarzutów skarżącej zawartych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych i w istocie jest polemiką z rozstrzygnięciem przyjętym przez Sądy obu instancji, opartą na subiektywnej ocenie skarżącej stanu faktycznego i zasad stosowania przepisu art. 145 k.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]